

عنوان مقاله:

تقابل ساز و کارهای پیشگیری از جرائم سازمان یافته با موازین حقوق بشری

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های حقوق تطبیقی، دوره 17، شماره 3 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

حسن سواری - Assistant Professor, Department of Law, Tarbiat Modares University, Tehran, Iran ۱

شکوفه پورحسن ۲ - Ph.D. Student, Department of Law, Payame Noor University, Tehran, Iran ۲

خلاصه مقاله:

چکیده آثار زیانبار جرائم سازمان یافته در بسیاری موارد ساز و کارهای پیشگیری سختگیرانه در مقابل این جرائم را توجیه می کند. به دنبال گسترش روز افزون این نوع جرائم و به تبع آن افزایش احساس ناامنی، این سوال مطرح می شود که آیا پیشگیری از وقوع این جرائم به هر قیمتی قابل توجیه است؟ ترس ناشی از این نوع جرائم، گفتگو در یک فضای عقلانی را دچار خدشه خواهد کرد. این ترس می تواند با پدرسالاری کیفری که از طرف دولتمردان اعلام می شود، موجب اغراق در نوع تهدید گردیده، سعی در توجیه اقدامات پیشگیری سختگیرانه داشته باشد. این اغراق در بسیاری موارد باعث می شود که در راستای پیشگیری از وقوع این جرائم، حقوق بنیادین افراد نقض گردد. بنابراین همواره باید مدنظر داشت که دولتمردان در اجرای تکالیف قانونی خود در باب پیشگیری از این نوع جرائم، باید کرامت انسانی فرد را رعایت و از حقوق بنیادین هر فرد دفاع کنند. بدین ترتیب سیاست های تامین امنیت، پیشگیری از وقوع این جرائم، باید از برخی محدودیت های حقوقی تبعیت کند. این سیاست ها باید اصول حقوق بشر را در خود ادغام کنند. *

کلمات کلیدی:

Human rights, Organized crimes, Prevention, security, واژگان کلیدی: حقوق بشر، جرائم سازمان یافته، پیشگیری، امنیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1929318>

